

במוחין שלך הנרמזים בליה אותיות אלה למד פא. דלת
 למד תיו. נון ואו נון יוד ואו. דלת : באר יסוד שלך חפרוה
 שרים שהם אויא בסוד ויבן ה' אלהים את הצלע כרוה שהם
 היג מנצפך נמשכו לה מנדיבי העם שהם חויג דאימא וגם
 במחוקה שהוא יסוד דו"א במשענותם שהם גו"ה וממדבר
 מתנה: וממתנה נחליאל ומנחליאל במות: ומבמו
 הניא אשר בשדה מואב ראש הפסגה. ונשמפה על
 פני הישימון :

לישם יחוד קבהי ושכינתיה יאהדונתי זוי"ן בדחילו ורחימו
 יאההויהה ורחימו ודחילו איההיוהה ליהדא שם יה
 אויא בוי"ה זוי"ן [ע"י שפע א"ס ב"ה המשפע בהם ומיחדם] ביחודא
 שלים יהוה בשם כל ישראל הנה אנחנו באים לקיים מ"ע
 להתפלל תפלת מוסף של ר"ח כמו שתקנו לנו רז"ל עם כל המצות
 הבלולות בה לתקן את שורשה במקום עליון לעשות נחיר ליוצרינו
 ולעשות רצון בוראינו: ויהי נעם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו
 כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו: יאומר החון חצי קדיש :

הקדמה בענין הכתר דר"ח והמסתעף

כתב רבינו האר"י זלה"ה כסה"ק ע"ח שלהי פ"ט משער המוחין
 וז"ל בעמידת לחש דחול הזוי"ן לוקחים אחר ופנים דבינה
 דישסו"ת, ובחזרה לוקחים או"פ דחכמה דישסו"ת, ובר"ח במוסף
 הם לוקחים או"פ דכתר דישסו"ת, ואז יכולים להודווג ז"א ברחל
 שאינם מזרווגים רק בהיותם שוים בקומתם עכד"ק והנה פשוט
 וברור מדברי הרב בשהכ"ו ובכ"ט ומבואר בסידור הרש"ש
 בכונת ק"ש ועמידה, דהמשכה חוי"ב דישסו"ת דלחש וחזרה דחול
 הנז' הם חוי"ב דנה"י דישסו"ת ונמשכים לחוי"ב דנה"י דבינה דו"א
 שהוא פרצוף השלישי !

אמנם המשכת הכתר דמוסף ר"ח הנז' צריך לברר באיזה בחינה והנראה מסידור הרש"ש שהוא כתר דנה"י דישסו"ת שכ"ב בסידור בכוונת ק"ש בתיבת אחר, בחול ביוצר דחוי"ב, בר"ח גם דכתר, דנה"י דישסו"ת יעו"ש **וכן מבואר** ג"כ בתיבות ה' אלהיכם אמת ש"כ בר"ח ויום ו' גם דכתר דנה"י דתבונה ובמוסף ג"כ כ' דחוי"ב, או גם דכתר דנה"י יעו"ש מבואר מזה שכתר דר"ח הוא כתר דנה"י דישסו"ת ע"ד כתר דיום ו' שכ"כ בהקרמה עש"ק בכידור דבמנחת עש"ק בחזרה יתשיך גם כתרים דנה"י דישסו"ת עי"ש וכיון שבק"ש בחדא מחתא מחתינהו ודאי דשוין הם אלא שביום ו' הוא כתר דנה"י דפרטות השבוע ודר"ח הוא כתר דנה"י כמ"ש לקמן:

וכן מבואר אצלי בכ"י עמ"ר וצוק"ל בסדר כונות כתר דר"ח לדעת הרש"ש ולה"ה וז"ל ושורש מוחין דלחש דמוסף ר"ח מחוי"ב חוי"ג דכתר דחפ"ד דכתר דנה"י דבינה דזו"ן דא"ק, לחוי"ב חוי"ג דכתר דחב"ד דכתר דנה"י דבינה דזו"ן דאצ"י דאצ"י, ושורש מוחין דחזרת מוסף ר"ח **מחוי"ב חוי"ג דכתר** דכתר דנה"י דבינה דזו"ן דא"ק לחוי"ב חוי"ג דכתר דנה"י דבינה דזו"ן דאצ"י דאצ"י עכר"ק ולה"ה:

והרש"ש ולה"ה בסה"ק נהר שלום [די"ח סע"ד] כ' וז"ל תפלת שחרית דחול הוא בכלים פנימיים דכל העולמות ובה נמשכין **ב' צלמי** המוחין דבינות דכלים הפנימיים דישסו"ת בלחש, **ושני צלמי** המוחין דחכמות דכלים הפנימיים דישסו"ת בחזרה, לפרצופי בינות וחכמות דכלים הפנימיים דזו"ן, ואם הוא יום ר"ח בו נמשכין עוד **ב' צלמי המוחין** דכתרים דישסו"ת בלחש וחזרה דמוסף לפרצופי הכתרים דזו"ן עכר"ק:

ולכאורה מפשטי הדברים משמע שכתר דר"ח הוא דכללות ישסו"ת ולא כתר דנה"י, אך אחר העיון קצת נראה דהא ליתא דהנע עצמך כהא דכתב בשחרית בחול דחוי"ב דישסו"ת היתכן לפרש שהם חוי"ב כפשטן הא ודאי טעוהא היא אלא דר"ל חוי"ב דנה"י וכיון שכן אף אנו נאמר דמ"ש כתר הוא כתר דנה"י דישסו"ת דאם איתא שום הלוקין בעיסתן אז היה לו לבאר

משא"כ השתא שפיר קא סתם שהכל מהנה"י וכן מ"ש בנה"ש [רי"ט ע"ב] דביום ר"ח יכוין כל הנז"ל ועוד יכוין לזווג ישסו"ת בכלים דאח' דחב"ד דכתר וכו' גם לזווג ישסו"ת בכלים דאח' דכתר דכתר וכו' כ"ז הוא בכחב"ד דכתר דנה"י דישסו"ת דומה למ"ש קודם זה בק"ש דחול ח"ב, ורק קצר בטובן וסמך על מ"ש בסידור כדרכו בקודש :

וראיה לזה שכן כונת הרש"ש מ"ש בנה"ש [רי"ט סע"ד] וז"ל לפיכך אין מוסף במנחה שהוא הכתר נרנח"י דיחידה אלא בשחרית שהוא בכלים פנימיים שהם בחינת חב"ד נרנח"י דחיה ונשמה ועליהם יבואו מוחין דכתר נרנח"י דיחידה כמוסף עבד"ק מדכתב ועליהם יבואו טבואר שהוא כתר דנה"י דישסו"ת דאי אמרת בשלמא דכתר דר"ח הוא דנה"י א"ש דח"ב דנה"י נהקנים בשחרית דר"ח ובמוסף יהנו עליהם נרנח"י דכתר דנה"י אלא אי אמרת דכתר דר"ח הוא דכללות הבינה קשה מאי ועליהם יבואו דלא קרב זה אל זה, דמוחין דשחרית הם נכנסין בכלים פנימיים ח"ב דנפש דבינה דז"א, והמוחין דמוסף הם נכנסין בכלים פנימיים יחידה דבינה דז"א ובנתיים יש כללות חב"ד חג"ת דישסו"ת שהם המקיפים הכנסין בשבת, וע"כ היותר נראה וישר הוא שכונת הרש"ש על כתר דנה"י דישסו"ת ויבואו על ח"ב דנה"י ממש ובפרט שב"כ בסידור ועוד שהכרח דומר כן שהרי כתר הכללי דבינה דז"א נמשך ביום שב"ק שבאשה רח ניחה נמשך בחב"ד דפנימיות וחיצוניות דתבונה, ובנשמה נמשך בחב"ד דפ"ח דיש"ס יעו"ש וא"כ מאין הרגלים לומר שכתר דר"ח הוא דישסו"ת האמנם עפ"י הנז' א"ש :

וכן הדבר מפורש בס' זמרת הארץ [ד"ג סע"ב] להרב אביגדור זלה"ה וז"ל כל ימות החול המשבת המוחין הם מה"פ נה"י דישסו"ת וגם בר"ח הכתר הוא מזה הנה"י ותחלת ליל שב"ק מתחילין ליכנס הל"מ וכו' עבד"ק, ולפי"ז שהכתר הוא דנה"י אף שבמנחת עש"ק נמשך כתר דנה"י דישסו"ת כנז' נלע"ד שכך הוא הסדר שבשבוע א' שבחדש בחול מהקנים ח"ב דנה"י דאבא דבינה דז"א וביום ו' במנחה ממשיכין גם כתר דנה"י דאבא הנז',

וכן בשבוע ב' בנהי דאימא דבינה דז"א ובשבוע ג' וד' בנהי דז"א דבינה דז"א ובר"ח או ממשיכין בק"ש ובמוסף נהי דאריך שהוא נקרא כתר הכללי נרנחי דיחידה שבפרטות נהי דבינה דז"א ובוזא יבוא הכל על נכון בס"ד ;

ועיין להרב פתח עינים [דס"א ע"א] שמחבאר מדבריו שכתר דר"ח הוא כתר דנהי דהיינו שבחול בלחש נמשך חז"ב חז"ג דבינה דבינה ובחזרה חז"ב חז"ג דחכמה דבינה ובחינת הכתר דבינה וחכמה דנהי הנז' נמשך באחרונה במנחת עשיק ובחינת כתר הכללי דנהי דבינה דז"א נמשך במוסף ר"ח וז"ד יעוש"ב :

וכן מבואר בדברי הרב תו"ח [דק"ט סע"א] שכ' בלחש דשחרית נתקנים נהי וחג"ת ובינות, דנהי וחג"ת וכח"ב, דחז"ב דבינה דז"א ובחזרה החכמות שלהם, ובר"ח במוסף הכתר שלהם וכו' וכ"ז בנהי דחכמה וכתר דחז"ב דבינה דז"א כי החג"ת והכחב"ד שלהם הם נשארין לשבת כנודע עכד"ק מבואר דס"ל שהכתר דר"ח הוא מחלק הבינה דוקא ע"ד החול ועוד שהוא מהנהי שבה יעוש"ש :

וכן דעת הרה"ג מוהר"א ענתבי יצ"ו שבודאי הגמור הכתר דר"ח הוא כתר דנהי דבינה דז"א דהיינו שבארבע שבועות שבחדש נמשך חז"ב דנהי דאז"א חז"ג דבינה דז"א ובמנחת עשיק בשבוע א' נמשך כתר דנהי דאבא וכן בכל שבוע כתר דאותו פרצוף דבינה דז"א וביום ר"ח או נמשך נהי דאריך דבינה דז"א שהוא הנקרא כתר שבנהי והוא הנמשך במוסף ר"ח וכן ראוי לכיון בלי שום פיקפוק ושלי"ב עכד"ק :

וב"ש התו"ח נהי דחז"ב לשיטתיה או"ל דס"ל דויק דכל פרט הם שלמים מצד עצמם, וע"י נתקן רק כהב"ד דכל בחינה וכ"כ בעלי נהר [דכ"א סע"ד] דמ"ש בסידור בכל כונות ובירורים כחב"ד משום שניד דכל בחינה שלמים מצד עצמם משעה התקון וכל מה שאנו מבררים בחב"ד דמלכים וצ"ע ע"כ, ועיין בשכה"ו דרוש ו' דעמידה [דל"ו ע"א] חז"ל כי הנה בהחלה לא היה ז"א רק מריק וכו' והנה אלו הויק איגם צדיכין לבוא ע"י תפלתנו כי מעצמם

מעצמם הם בו אבל התיספה שהם ג"ר הוא ע"י מעשנו ע"כ, ועיין פ"ח משער המוחין ובהגהת השמש שם :

ובעלי נהר אות ליב [ד"ח סע"ד] כי וז"ל דע כי מה שאנו מבררין מהו"ט הוא מכחב"ד שלהם ככתוב בסידור, והטעם

שאין אנו מבררין ע"י אלא כחב"ד הכוללים דאיתה בחינה ומהקנים אותם אבל לבחינת הו"ק הוא נעשה שלא ע"י והוא רוחא דיהוב אבא לאימא הוא מעלה מ"ן ומ"ד כנו' בדברי הרב בכ"מ ע"כ, ועיין בזה בשכה"ו דרוש ו' דק"ש [דכ"ג ע"ב] שכתב כן יעו"ש :

איברא דיש לדקדק בדברי הרנ"ה שבאן כי הו"ק נתקנים ע"י הרוחא משמע שהולכין ונתקנים בכל עת וזמן וצריכין

תיקון אך לא ע"י, ובדכ"א כי שנ"ר שלמים מצד עצמם משמע שא"צ להם לא בירור ולא המשכה אף שלא ע"י אלא נתקנו מעת בריאת העולם **ובעין זה** יש לדיוק מדרוש ו' דק"ש למ"ש בדרוש ו' דעמידה הנז' **וז"ל** דמ"ש כי היו שלמים מקודם קאי על ג"ר הכוללים דכל בחינה שכבר נתקנו ע"י המאציל אך מ"ש ע"י הרוחא ר"ל ו"ק הנמצאים בכחב"ד דפרטי פרציפי כח"ב הכוללים דז"א ע"ד מ"ש הרש"ש בק"ש בתיבת שמע ישראל שממשיכין ו"ק דח"ב דנה"י דבינה דז"א **שנעשה שלא ע"י מ"ן כיעו"ש :**

וזמכרה לחלק כן שא"כ איך בליל שב"ק מתקנים ע"י ל' דצלם וכן ביום ש"ק איך מתקנים בלחש וחזרה דשחרית

ו"ק דחכמה הלא כ"ז מכללי הו"ק דכל בחינה אלא ודאי דאחר הפרט האחרון נתפוס כח"ב דעובי ונחלק בהם פרטות ו"ק דג"ר באורך והו"ק הם דח"ב דאוהה בחינה וא"ש הה"ב :

וצריך לידע אימתי נתקנים ו"ק דכתר דנה"י דבינה דז"א שהרי בנה"ש הנז' מבואר דלחש דמוסף הוא תיקון חב"ד דכתר

ובחזרה דמוסף כתר דכתר כיעו"ש, וראיתי בזה להרב הו"ח [דק"ט ע"א] שכי' וז"ל הכתר דר"ח בלחש דמוסף הו"ק, והח"ב בחזרה

דמוסף והכתר בכתר דמוסף וכ"ז בנה"י וכ"ז יעו"ש הרי שהו"ק דכתר הם נתקנים ע"י אלא שזה היפך הרש"ש כנו' אלא שאנכי

הרואה שהו"ק דכתר נמשכין בתיבות שמע ישראל שב"ב בסידור הרש"ש בהמשכת הו"ק די"ש"ס בר"ח גם דכתר וכ"כ בק"ש דקרבות

ובסכ"י כ' בר"ח ויום ו' גם ר"ק דכתר דנה"י, ולפי"ז גם הו"ק דכתר נמשכין ע"י ע"ד ר"ק דחוי"ב דנה"י דימות החול. אלא שרוחא דאימא הוא מעלה מ"ן שהוא זיווג חיצון דאו"א וכמ"ש בדרוש ו' דק"ש יעו"ש ומה שלא ביאר זה הרש"ש בנה"ש נראה שזה פשוט וכמך על המעיין בסידור, ותכלית כונתו לסדר מה ששייך לבחינת הגדלות שנעשה ע"י מ"ן דהפלתנו שהם כחב"ד דכתר דנה"י דבינה דו"א וכ"ד הרה"ג שר"ה יצ"ו והרה"ג מוהר"א ענתבי יצ"ו שהו"ק דכתר דנה"י נמשכין בק"ש:

וַיֵּץ לְשֹׁאֵל אִם שֵׁיךְ תִּיקוֹן הַכֶּתֶר בְּשַׁחֲרִית דְּר"ח אִו רַק בְּמוֹסָף, הִנֵּה מְדַבְּרֵי הָרֶבֶב בְּע"ח הַנּוֹ' שְׁב' וּבְר"ח בְּמוֹסָף לִוְקָחִים או"פ דְּכֶתֶר מְשַׁמֵּעַ שֶׁהַמְשַׁכֵּת הַכֶּתֶר דְּר"ח הוּא נֹוגַע לְמוֹסָף דּוּקָא אֲבָל הַפֶּלֶת שַׁחֲרִית הוּא חו"ב דְּנֵה"י ע"ד יְמוֹת הַחֹל וְנִדְרָשָׁתָּ לְעִצְמָה דְּאֵל"כ מַה זֹאת אוֹמֵרֶת בְּמוֹסָף הֲלֵא גַם בְּשַׁחֲרִית דְּר"ח לִוְקָחִים חו"ב מַחֲלֵק הַכֶּתֶר וְלֵא בְּמוֹסָף דּוּקָא וְכֵן מַמ"ש בְּנֵה"ש [דְּר"ח פַּע"ד] וו"ל וְאִם הוּא יוֹם ר"ח בּוֹ נִמְשַׁכֵּין עוֹד ב' צִלְמֵי הַמּוֹחִין דְּכֶתֶרִים דִּישְׁסוּ"ת בְּלַחֵשׁ וְחֹזֵרֶת דְּמוֹסָף לְפִרְצוֹפֵי הַכֶּתֶרִים דּוּוֹן ע"כ, וְכֵן בְּדִי"ט ע"ב כ' וּבְיוֹם ר"ח יְכוּוֹן כֹּל הַנּוֹ"ל, וְעוֹד יְכוּוֹן לְזוּוֹג יִשְׁסוּ"ת וְכו' בְּכָלִים דְּאִח' דְּחֶב"ד דְּכֶתֶר וְכו' דְּמוֹחִין דְּלַחֵשׁ דְּמוֹסָף וְכו' גַם יְכוּוֹן לְזוּוֹג יִשְׁסוּ"ת בְּכָל סְ דְּאִח' דְּכֶתֶר דְּכֶתֶר לְהַמְשִׁיךְ הַמּוֹחִין דְּחֹזֵרֶת דְּמוֹסָף ע"כ, עו"כ שֵׁם לְפִיכֵךְ רְאוּי לְהַנִּיחַ תְּפִילִין בְּמִנְחָה דְּיוֹם ר"ח כְּשֵׁאוֹ הַיָּמִים כִּי אֵין חִלּוּק בִּינֵיהֶם ע"כ כִּכ"ז מְשַׁמֵּעַ שְׁאֵין שְׁיִיכוֹת לְכֶתֶר בְּשַׁחֲרִית וְזֹלֶת בְּמוֹסָף ר"ח וְשַׁחֲרִית שְׁיִיכָה לְחו"ב דְּנֵה"י ע"ד הַחֹל וְע"ב כ' יְכוּוֹן כֹּל הַנּוֹ"ל [ד"ל בְּשַׁחֲרִית דְּר"ח חו"ב דְּנֵה"י] וְעוֹד יְכוּוֹן [בְּכֶתֶר דְּנֵה"י] שֶׁהוּא לְצוּרֵךְ מוֹסָף ר"ח כְּמַבּוּאֵר לְמַעֲיִין:

וְכֵן הָרֶבֶב הו"ח ס"ל שְׁאֵין שְׁיִיכוֹת לְכֶתֶר דְּר"ח בְּשַׁחֲרִית כֹּלֵל אֵלֵא הַכֹּל נִתְקַן בְּמוֹסָף וּבְשַׁחֲרִית הוּא ע"ד הַחֹל כְּמַבּוּאֵר כֵּן לְהַדְיָא כְּדַבְּרֵיו בְּרַף ק"ט פַּע"א כִּיעו"ש אֵלֵא שְׁאֵנִי כְּעֵנִי בְּעוֹה"ד לֵא זְכִיתִי לְהַבִּין דְּכִי דֵאִם בְּשַׁחֲרִית נִתְקַן חו"ב דְּנֵה"י כִּימֹת הַחֹל הֲלֵא מוֹדַעַת זֹאת מ"ש בְּנֵה"ש [דְּט"ל ע"ג] דְּבִאֲרַבַּע שְׁבֻעוֹת שְׁבַחֲרֵשׁ נִתְקַנִּים ד' פִּרְצוֹפִים או"א וּוּוֹן וְכֹל שְׁבֻעַ יֵשׁ בּוֹ ו' יָמִים

לתקן הו"מ דכ"א מאו"א חו"ן דאותו קצה השייך לחדש ההוא וא"כ מה הם החו"ב הנתקנים בשחרית דר"ח ולאיוה בחינה הם שייכים דבכ"ח ימים שעברו כבר נתקנו או"א חו"ן ובוה צל"ע עד יערה עלינו רוח ממרום, ויאיר עינינו בתורתו אכ"ר :

ובשחל ר"ח ב' ימים ג"כ יש לשאול מה היא הכונה ביום ב' בין מצד שחרית דשני הימים ובין מצד הכתר דשני הימים והרה"ג שר"ה יצ"ו ס"ל בזה דאפשר שיום א' הוא בפנימיות ויום ב' בחיצוניות כמו בר"ה והטעם שכיון שספק הוא אם נראה החדש יהיה טעמו כמו בכסא ליום חגנו או אפשר כיון שהוא תקנת ריב"ז א"כ יהיה יום א' דאורייתא ויום ב' דרבנן עכר"ק, וכן ס"ל להרה"ג מוהר"א ענתבי יצ"ו שכיום א' נתקן חו"ן הגדולים דיעקו"ר שהם נקראים דאורייתא וביום ב' יעקו"ר דיעקו"ר שהם דרבנן עכר"ק :

ובענין שחרית דר"ח שנתקן חו"ב למי שייכים מו"ר הרה"ג שר"ה יצ"ו ס"ל הכי בסדר: כונת ר"ח כי בארבעה שבועות שבחדש נתקן ז"מ דאו"א חו"ן כנודע ויום ר"ח שהוא אריך מבררים כל ז"מ דאריך ביום אחד או בשני ימים כשהחדש מלא כמו שמבררים במשך שבוע א' ותיקון חו"ן דאריך בר"ח באופן זה כערבית דר"ח כלי חיצון דבינה דנה"י דבינה דחו"ן דא"א דאותו קצה שבחדש והמשכת המוחין בק"ש ובעמידה דערבית מלובשים בצלם דכלי חיצון דבינה דנה"י דבינה דישסו"ת דא"א לכלי חיצון דבינה דנה"י דבינה דחו"ן הנז' ובמנחה דיום ר"ח מכלים אמצעיים דחו"ב דנה"י דבינה דישסו"ת דא"א לכלים אמצעיים דחו"ב דנה"י דבינה דחו"ן הנז' ובשחרית לחש וחזרה המשכת המוחין מכלים פנימיים דנה"י דבינה דישסו"ת דא"א לכלים פנימיים דחו"ב דנה"י דבינה דחו"ן דא"א ובמוסף לחש וחזרה אחר שהמשכנו הלי"ט הכוללים דכ"ד שעות ע"י ברכת כהנים שהם נמשכים אחר המשכת כלים פנימיים דצ' דצלם כמ"ש בנה"ש ד"ג סע"ג כסדר שאר הימים אח"ב אנחנו מכוונים בלחש וחזרה דמוסף להמשיך הכתר דנה"י דבינה דישסו"ת דא"א לכתר דנה"י דבינה דחו"ן דא"א והו"ק דכתר דהבונה נמשך בק"ש בתיבת אחד והג"ר וצלם דיש"ס דחב"ד

דחב"ד דבתר נמשך בלחש דמוסף והג"ר וצלם דישי"ס דכתר דכתר
 נמשך בחורה דמוסף :

ובערבית דליל שב"ק כשחל ר"ח בשבת ע"י התפלה וברכת
 מעין שבע והקידוש נמשך ה"פ חג"ת דבינה מה"פ
 חג"ת דישסו"ת דא"א לה"פ חג"ת דזו"ן דא"א וכיום השבת באשה
 ר"ח ניחח ובנשמת נמשך ה"פ כחב"ד דבינה דישסו"ת דא"א לה"פ
 כחב"ד דבינה דזו"ן דא"א, ובלחש וחורה דשחרית ובלחש וחורה
 דמוסף נמשכין ה"פ חב"ת דישסו"ת דא"א שהם נקראים או"א
 עילאין דא"א [מלובשים בה"פ ישסו"ת שהיה להם מקודם] לה"פ
 חכ"ת דזו"ן דא"א ובמנחת יום שב"ק נמשכין בלחש הנה"י דכתר
 דישסו"ת דא"א ובחורה חג"ת דכתר דישסו"ת דא"א שנקראים
 עתה א"א [מלובשים בפרצופים שהיה להם מקודם] לה"פ נה"י
 וחג"ת דה"פ כת"ר דזו"ן דא"א :

ובר"ח כשחל בחול צריך לכיון במוסף בין בחו"פ דפנימיות
 ובין בפנימיות דחיצוניות כמו שמצינו בר"ה שבפרצוף
 בינה דזו"ן אנחנו מכונים בלחש וחורה דשחרית גם פנימיות
 דחיצוניות והפרש שבין ר"ה לימי החול הוא זה שבחול מכונים
 במקיפים דאימא לחוד ובר"ה מאו"א וא"כ כיון שבר"ה בשחרית
 מכונים כל ה"פ בינה ואפ"ה מכונים בפנימיות דחיצוניות כ"ש
 בר"ח דחול שהכתר דמוסף הוא כתר דנה"י דבינה :

[א"ה וכן הוא בסידורי הרש"ש שכי בק"ש נבי שלש בח"י המוחין
 דפ"ח דפנימיות ופנימיות דחיצוניות בר"ח גם דכתר יעו"ש
 והכתר הוא שייך למוסף כנודע איברא דמ"כ בסכ"י שבר"ח במוסף
 יכוין גם בפנימיות דחיצוניות וזלה מקיפי דהפלין כיון שאין מניחין
 הפילין ע"כ וכ"ד הרה"ג מוהר"א ענתבי יצ"ו ועיין פתח עינים
 דכ"ד ע"ב שכי דלא כ' בפנימיות דחיצוניות גם דכתר יעו"ש]
נמצא שמה שמכונים בכל שבוע מדי שבועות של כל חדש,
 דהיינו ז' ימים דשבוע א' לתקן ז"מ דזו"ן דאבא דאותו
 קצה שבוע ב' ז"מ דזו"ן דאימא שבוע ג' וד' ז"מ דזו"ן דזו"ן
 והוצרך לכל פרצוף ז' ימים בו ר"ח שהוא זו"ן דכתר שהוא אריך
 דאותו חדש נבררין כל הז"מ ביום א' או ב' כשהחדש מלא א"כ

נמצא

נמצא דר"ח בין שהוא יום א' או ב' ימים הוא נדרש לעצמו
בוז'ן דכתר, נשאר לנו כ"ח ימים שהם כנגד חו"ב תו"ם
דאותו חדש:

וסדר בירור של כל פרצוף מד' פרצופים ער"ז יום א' של השבוע
חסד יום ב' גבורה וכו' כמ"ש בסידור בין כשחל ר"ח ביום
שבת שאז סדר ז"מ דפרצוף אבא וכו' ע"ד ימי השבוע ובין
כשחל באמצע השבוע הסדר הוא כן למשל כשחל ר"ח ביום ד'
שהתחלת בירור זו"ן דאבא מיום חמישי, אז ביום ה' יכוין לברר
שמלה דז"מ אבא ביום ו' שאור ביום שבת בעל חנן ביום א'
בלע ביום כ' יוכב ביום ג' חשם וביום ד' הדר בן בדר הרי
נגמרו ז"מ דזו"ן דאבא וביום ה' מתחילין ז"מ דזו"ן דאימא ביום
ה' שמלה דאימא וכו' הכל ע"ד הנז' שסדר ז"מ דכל פרצוף עפ"י
סדר ימי השבוע ולעולם יום א' חסד ב' גבורה וכו' וכמ"ש
בסידור הרש"ש ולה"ה עכר"ק הרב שר"ה יחשל"א:

וכתוב בנה"ש (ד"ט ע"ב) וז"ל, והנה נודע כי כלים אמצעיים
הנתקנים במנחה דכל יום אעפ"י שהם כלולים מהנ"ל
הם בערך החג"ת שהם הוי"ק נרנח"י דרוח בערך הכ"ד שעות
ולפיכך אין מוסף במנחה שהוא הכתר נרנח"י דיחידה, אלא
בשחרית שהיא כלים פנומיים שהם בחינת חכ"ד נרנח"י דחיה
ונשמה ועליהם יבואו מוחין דכתר נרנח"י דיחידה במוסף וא"צ
לכוין בק"ש דשחרית ר"ח להמשיך הוי"ק דמוחין דחכ"ד דכתר,
ודכתר דכתר, בכלים אמצעיים רק הוי"ק דמוחין דבינה ודחכמה
כסדר שאר הימים כנז"ל ולפיכך ראוי להניח תפילין במנחה דיום
ר"ח כשאר הימים כי אין חילוק ביניהם שאין המוחין דכתר
מתפשטין בכלים אמצעיים כי כל עצמם הם בבחינת ו"ק דכללות
היום כנז"ל אבל קודם מנחה נראה שאין להניח לפי שעדיין
הרשימו דמוחין דכתר קיים זהו מקצת הטעם הפשוט שאיני מניח
באמצע היום דר"ח ומניח במנחה עכר"ק ולה"ה:

המעוין יראה מה שיש ללמוד מדב"ק אלה, והנה מ"ש בעמוד
ס"א דבליל ר"ח יכוין להמשיך גם כתר הכללי דנה"י
דישסו"ת שהכונה היא להמשיך כלים חיצוניים דכתר בק"ש ונכתב

זה עפ"י מ"ש בסכ"י וכ"כ בסידורים כי בק"ש דערבית בתיבת ישראל בהמשכת מוחין דיש"ם דחיצוניות ברי"ח נם דכתר יעו"ש, ונראה שס"ל דיש לכוין בכלים חיצוניים דכתר בערבית, אך לענ"ד זה אינו ואין לכוין בזה דהא אפילו במנחה כ"י הרש"ש שאין לכוין בכתר כיון שמנחה היא בכלים אמצעיים אי"כ כ"ש וק"ו בערבית שהיא בכלים חיצוניים שאין לכוין בכתר כלל וכ"ד הרה"ג שר"ה יצ"ו שאין לכוין בכתר בערבית אלא שיש לקיים הכונה דכתר ר"ל שבערבית נמשך מכלי חיצון דבינה דנה"י דבינה דישסו"ת דא"א לכלי חיצון דבינה דנה"י דבינה דרו"ן הנז' ע"כ, וע"כ נראה שמ"ש בסכ"י בתיבת ישראל דערבית ברי"ח גם דכתר הוא ט"ס ואין לכוין בזה והיעב"א :

מוסף לראש חדש

כתוב בסידור טוהר"א משעאן ולה"ה וו"ל במוסף דרי"ח יכוין מתחלת העמידה עד ברכת סגן אברהם כמו תפלת שחרית סמ"ש אלא שבלחש יכוין להמשיך המוחין מנה"י דחב"ד דכתר [דנה"י] דישסו"ת ובחזרה מכתר דכתר דישסו"ת :

ולתורת שלא יש אמצעיות במוסף ר"ח לכן כשחזורין המוחין ליכנס בז"א בכריעות דסגן אברהם, המוחין דאח' ופנים דפנים נמשכין עד סוף הקו ההוא, דהיינו בסוף ברכת אבות קו ימין דא"פ דפנים נמשך בתח"ן דחב"ד חג"ת נה"י, ובגבורות נמשך קו שמאל כבג"ה דחב"ד חג"ת נה"י, ובקדושת ה' נמשך קו אמצעי ברת"י דחב"ד חג"ת נה"י [כמו שמסודר בעמידה השכת להרש"ש] :

ובקדושת כתר נלע"ד דהכונה היא להמשיך קדושה מחב"ד דדעת התחתון דלחש וחזרה דמוסף ר"ח ליעקב ורחל דפרצופי לחש וחזרה :

ובתיבות כתר יתנו לך וכו' צריך לכוין בדרך כללות להעלות החג"ת דלחש וחזרה לחב"ד שלהם לקבל שפע ולהורידם עם השפע למקומם ולחמשיך מהם בתיבות קדושה לך ישלשו לנצח הוד יסוד כסדר כונת קדושת שחרית עכד"ק :
וכזה

(3) שם עד שיציר שיצא איה צמקום טקי דאלילות וכר וצמיח כחמר עד ז"א עיין צמיח שמו

(4) שם ועיין כללות כונת ונחמה היא כקדר הפלת שמריה דחול ממש שיכין להמשך ללס ד' דיסקריה שהול פלרוף הנכ"י הכלול מהיפ נקי לי ללס דפרימיות וחילוניות [פ"י כונו שהמשכנו ככל יום בתפלת שמריה שהול כלים פרימיים וצמחנה כלים אמלעיים לי הכולל גם עתה ציוס ו' צמחנה נגמר כל הלי ליכנס כונו שאר הימים והמק"י דל"ע דללס הכלול מכל ששה ימי החול נגמר ליכנס בקצלת שבת וערציה וקדוש כו"ש לקי בצמינת החילוניות ופרימיות והפשוט] והול כלול מ"י הויה אלא שצמחה יכין להמשך גם הכתרים דנח"י דיסקריה והנה מוחין דעיצור ויניקה וייק דביד לא נסתלקו מהפ"י שמריה [ולעיד אפטר דעדין צערב ירט יען יפ עליית העולמות] והני עתה צמחה צמחה נשלת הגדלות [פ"י צמחינה כלים פני דנדע דהפלת שמריה הול צכלים פרימיים והפלת ונחמה צכלים אמלעיים וערציה צכלים חילונים כנו צענר הכונות דרוש שיטי האפלות וצמפר יפ דכו ע"צ דל"ז ע"א [ד"י] ונדע [שער הכר דרושי הי דפלין ודרוש ד' דק"ש של הלילה] דלחר התפלה ומתלקים מוחין דכלים פרימיים ומחריים בתפלת ונחמה היק דוקא והגיר לא נמשכו חה צבל ימות החול ועתה צערב שבת צל ללמדנו דמחריים ונמשכים הגיר דצמינת כלים פרימיים דהיק לא נסתלקו מהפלת שמריה ציוס ו' ונחלה עתה נשלת ז"א דצמי הכלים הפרימיים דכל ששה ימי החול גם צמחינה הגיר חה מלכד היק וגייר דכלים אמלעיים דתפלת ונחמה דתקנים עתה צמחנה ע"ש וכן מלחמי פירוש דברים אלו להרצ היר"א זל"ה"ה ופשוט אך לעיד ל"ע מתי לן זה שעתה לא נסתלקו לא מלחמי ופורש כנה דצרי רציו [ק"י ע"ת דק"י ע"צ פניח שבת פ"ד] והנה כדי להצין צמינת כחר זה הנמשך צמורת העמי על ערב שבת לריך שחדע שכל המוחין הממשכים צמחת ימי החול הכל הול וצמינת נח"י דיסקריה כו"ש רציו צמ"ו צענר הכר דל"ע דק"י ע"א [דק"י] דרוש ג' ודעיג דיה כונת העמידה יע"ש דל"ע נמשכים הלי בתפלת ערציה דליל שבת כנו צענר הכונות סס וצמחנה פ"ד דשבת ע"ת שבת וה"י דללס נמשך בתפלת שמריה דשיק צקצמות עד נשמת כל הי וכו"י צענר הכר דרוש יולר דשבת ודרוש ג' דשקא וצמחנה ע"ש דשבת וכבר נחצאר מדברי רציו דקודם המשכת המוקפים דל"ע לריך להמשך חמי צמינת הכתר צל"ש ז"א כנו צמחנה קונה הכל ועיין צמינת שכיב קפ"ד שכתב רציו בקדר זה ח"ל ונחלה כללות הדברים כי ג' צמינות הם הצמינה הראשונה הול המוחין ד"א שהאורות שלו והכלים של התצונה והכתר ד"א האור והכלים של התצונה צלצד והמוקפים ד"א הכלים של התצונה והאורות הם מחוצרים ומשוחפים יע"ש נחלה שקדורס הול שאחר שנמשך צמינת נח"י דל"ע ח"י לריך להמשך הכתר וח"י המוקפים ולהיות שעתה צערב שבת כבר נגמר כל צמינת מוחין הפרימיים דנח"י דיסקריה ליכנס צ"א עד חזרת העמידה ח"י עתה הול זמנו לכין להמשך הכתר זה והכף ח"י צקצלת שבת ומחילין ליכנס המק"י דל"ע הכוללים כ"א צמקומו החלוי לו אלא שריך המחין לידע דמ"ה זה הכתר והמק"י דל"ע הלא כבר כיווננו צו צכל יום צעמידה צמחנה קונה הכל כו"ש בקדר החול יע"ש ד"ל דצעמידה הול דפרטות אוחה התפלה וצמינת דנח"י דנח"י דיסקריה אונס כחר דצמינה הכללית אינו אלא עתה אחר נמר כל הששת ימי השצנע שהס ו"ק ד"א אשר כל יום הול זמן קלה ח"י כנו צענר הכונות דרוש ירט צ"ח (ר"מ)

מועד דרוש שיטי התשלות וצמפר ע"ת ד' ושער התולת מ' צחר יע"ש ועיין עוד להרש"ש ז"ל לקמן בהקדמה ז"א דשבת ח"ל וכבר צל מוצאר נקשר ע"ת דונחמה עשיק נכנס לי לללס שהכונה הול תשלום גדלות דחול שהול כללות נח"י דיסקריה עכ"ל [ע"ת דק"י ע"צ דיה ודע כי וכו':

בר"מ עדין נשאר לנו עוד להמשך צמינת הכתר השיך לרי"ח כנו צמינת שיך קפ"ו ח"ל והנה צעמידה לתש דחול זיין לוקחים צינה דיסקריה וצמחה הם לוקחים ח"י דכמנה דיסקריה ולכן עדין ח"ן זווו ח"ל ליעקיר וכר אך צמינת צמוקף הם לוקחים ח"י דכתר דיסקריה יע"ש ו"ל היצו אופן המשכת קדר המוחין של כל הכתרים הללו כ"ל הול והול שריך שחדע שכל המוחין דק"ש ועמידה הם צמחינת ח"י ומו"ג שכתב כנו צ"ד צרי רציו צמ"ו צמינת שכיב קפ"א ושכ"ה דרוש ח' וצענר הכר דרוש ו' דעמידה צמחנה ש"ש יע"ש ועיין צמינת סוף הקדמה רחובות הכתר יע"ש. שד לריך שחדע דצמינת היק אינס לריכס לצול על ידיך בתשלותיו ומעשיו כי מעלמס הם צו מוונג דע"י צמח צריח"ה העולם לצל החוספת הנחוקף ח"י ז"א שהס הגיר הול על ידיו ומעשיו כנו צענר הכונות יפ דרוש ו' דעמידה וצמינת שיך פ"ח וע"ש השמי"ש:

ודנה

עיין היעצ בקדר של חול להרצ ש"ש ז"ל צכל כונת הק"ש ועמידה אך המשכת המוחין הול צמח"ד דח"י ד"א [עיין שער ההק"י דג"ן דרוש דענת] והול צמח"ן זה צעמידה לתש צ"י פרישת חקופה הול המשכת המוחין לח"י ח"י דצ"נה דצ"נה ד"א עם הכתר שלהם הכו צמחנה קונה הכל אפילו שלל מל"י המשכת התי"ח דל"ע ח"י כחר לז"א רק צמחנה הכל שהול צמ"י מוח שהכונה דכתר ולא כן צמחנה הצ"נה דכתר הנמשך צמחנה מנן אצרכס וכן צמח"י צמחנה מודים חמילה וקיף צמח"י דח"י הענעם הול שכתב כנו הרש"ש ז"ל צקיף הקדמה רחובות הכתר כי עיקר הכל הול לתקן מוח המכונה לאע לאע צמחנות ואחר שנתקן הדכר ונוקשא ש"ו אז ח"י חמ"ל נתקן הכל שהס צינה ומו"ג כפי ע"ש ע"ה שנתקן צו"ן דכמנה יע"ש:

ובן

עדין הול צמחה ח"ל שהול צמ"י ומו"ג דכמנה דצ"נה [פ"י שצחול הול צינת] ד"א הרי שצלחש נתקן ח"י דצ"נה דצ"נה ד"א וחורה ח"י דכמנה דצ"נה ד"א עם הכתר שנתקן צמחנה קונה הכל עתה נשאר לנו לתקן צמינת כחר הכולל דח"י ח"י דמ"ה שנומשך צמחת ימי החול לא היה אלא ח"י ומו"ג דח"י הכולל קלה ח"י צכל יום דששת ימי החול לצל צמינת הכתר הכולל שלהם נשאר צמחנה לנחמה עשיק וה"י עתה צנה נשלת ז"א כחר ומו"ג ח"י דכמנה וצינה דיסקריה:

נשאר

עתה עוד לזיין להמשך מוחין צמחינת הכתר הכולל דיסקריה חה צמוקף של ר"ח וכל זה הול צמ"י צינה הכולל ד"א לצל צמחנה והכתר הכולל זמנו ציוס השבת כנדע ופשוט זה נראה לעיד כונת הכ"ש צענין הכתר של עשיק וצענין הכתר של ר"ח עיין להרצ ח"י דק"י קפ"ו ח"י ודק"י קפ"ו ח"י [קפ"ד אמת ליעקב דק"י שאלה י"ד ח"ל ל"ל מתי נתקנים כלים ח"י של חמנה וכתר צליל שבת ח"י אפטר שהול בתפלת הנחמה של עשיק צמחנה העמידה יע"ש ולא ידעתי מתי ל"י זה ואין זה אלא דברי צביאוח ועיין להתי"ח ד"ד ע"א שכתב דכלים חמ"י דכמנה וכתר הול צליל שבת על"ו זמן תיקונים יע"ש אלא דאין כונתנו רק צמק"י ל"ע דיסקריה ומלכויות ח"י מלובשים צהם יע"ש גם דכ"ד ע"א:

ע"ד

צענין הכתר דר"ח עיין לקמן דרושי ר"ח ד"ה ונחזור דשניהם שוים למטה ולא כמו שבת שעולים למעלה